

128

"פשוט קבוצה של בחורים אמיצים"
(הרמטכ"ל אחרי מבצע שחרור מטוס ה"סבינה" החטוף בלוד).

כן, זכות גדולה היא לעמוד כך באומץ ובשקט
במלחמה הזאת שלנו שהיא המלחמה הכי צודקת
ואשר בתולדות העולם
לא התנסו בסכמותה שום אומה ושום עם.
ואנחנו נעמוד בה חברים, ויהי מה,
בית ובאוויר ועל פני האדמה.
ובכל הארץ עובר ומבשר הקול
יום גדול לנו, חברים, יום גדול.

(חיים חפר)

10/5/72

דברי הכפר מס' 253 (254) כ"ו באייר, תשל"ב

הרולד לופוב	12/5	על ישראל הדר עברה חויה מאד לא נעימה לפני שבוע, כשהתהפכה המסאית החדשה שנהג בה בכביש נצרת. למזלו (וכנראה גם הודות לקור רוחו) יצא עם צעצוע וחבלות בלבד.
ליבי וינטראוב ורדה וינטראוב ריי דייז	13/5	יש שמועה שבביע הכלולות לא יטאר זמן רב אצל נעה ואפריים. עמי וסו-אלן הודיעו על כוונתם ללכת בעקבותיהם. כן ירבו השמחות.
יוני בן-חיים	16/5	מיכאל ארנבורג הצטרף אל אמיר נ. במסעו לתחרות שחייה בחו"ל. הם יצאו לדרך אתמול.
גליה גניסלב	17/5	ועוד בעניני שחייה: אדי התחיל לתת לעורי שחייה לכיתות חוחית ועפרוני פעמיים בשבוע. כנראה לא תחסר העבודה.
פיל גליק מקס מדר	18/5	בדיר התחילה וכמעט נסתיימה עונת הגז. נקווה שהכבשים לא יחספו ברונכיס במזג אויר חרפי זה!

ימי נשואין

שלי ונורברט כהן	16/5	בדיר התחילה וכמעט נסתיימה עונת הגז. נקווה שהכבשים לא יחספו ברונכיס במזג אויר חרפי זה!
בתי ומאיר ריינס	17/5	

חברים העובדים בסביבת הבית בודאי התפלאו ביום ג' שבער לראות זרם בלתי-פוסק של ילדים קטנים, שנקפץ מאוטובוס "אגד" החונה ברחבה. היו אלה 80 ילדי רחי כיתות א' מב"ס ממלכתי א' בצפת בטיולם השנתי. מקבלי פניהם - ילדי "עפרוני", שהובילו אותם בנאמנות אל מראות המשק - הדייר, "גמדא", מסק הילדים, וכו'.

המורות ספרו על המשימה הבלתי-אפשרית של למוד מספק בכיתה של 40 ילד, על הפער החברתי והשכלי שאין באפשרותן להתגבר עליו, על צפיפות - האם משאבי משרד החנוך לא צריכים להיות מכוונים קודם כל לשינוי מצב בלתי-נסבל זה, עוד לפני הרפורמות למיניהן והרכבת האוניברסיטאות?

אל רשימת המסתלמים יש להוסיף את אריק א. הלומד מתמטיקה פעם בשבוע במלוחת אוניברסיטת ת"א בקרית שמונה.

הצעה לי אל צלמי המשק. כדי לא להסתיר את פני הכלה העומדת תחת החופה מעיני הקהל, אנא התארגנו וחמנו אחד מכם לצלם וזמני, ואם עוד מישהו דווקא מתחשק ב-"קלוס-אפ", שיפעיל את הארזיה הטלסקופית.

מזל טוב לנעמי מ. שעברה את בחינות משרד העבודה בציונים טובים.

ועדת המינויים מודיעה

שלפי רצון החברים, יופץ שאלון שמטרתו לתת אפשרות לחברים להביע את רצונם להשתתף בועדות של הקיבוץ. שאלון זה ישמש רקע לעבודה השוטפת של ועדת המינויים.

תודה

סיר מזמור לדוד החדש

דודי לי ואני לו
הנדלק בלי פרפין.
הנך יפה, דודי, אף לבן
מימין חמים.

דומה דודי לבאר
או לחבית היין המסומר.

כי הנה היום עבר
האור חלף, הלך לו
עדי המים נראו בחלון
עת המקלחת הגיע
וקול שקסוק נשמע בחדרינו.

הנך יפה דודי הנך יפה.
צנורותיך כנחשים הגולשים מתל רומן
כרסך כמעין המתגבר

פשט את כתנתי - איככה אכנסנה?
דודי שלח מימיו מברזיו - וטוב לי גם נעים.

אנגה

טוב לי על הלב (המדור לשבח עצמי)

לכל חברי וילדי כפר הנשיא היקרים, איך להגיד ומה לאמר על יום חתונתם של נעה בתנו ואפריים בנו של אנט וחיימק"ה.

אתם יודעים? קורה לכל אדם באשר הוא, שקם בבקר והכל נראה שחור. לא מצליח בעבודה, לא מצליח בלמודים, רב עם אחד מבני משפחתו, עם הבוס, עם סדרן עבודה ועוד כגון אלה, עד אשר נופלת עליו מרה שחורה והוא שואל את עצמו "מה לי למקום זה ולאנשים היושבים בו".

על פי רב, מצב זה חולף והחיים חוזרים למסלולם ואין זמן לשאול, למה, איך והאם זה כדאי. אך לא ניתן לכל אחד לחוש את אשר חשתי ביום החתונה של נעה ואפריים.

קמתי למחבת והתחשק לי לרוץ דרך המחנה לנשק ולחבק את כל מי שאתקל בו, מזקן ועד טף ולהגיד חן, חן ותודה, תודה, תודה.

לא רק בשביל העוגות והמתנות, המאמצים ושעות הפנאי שהסקיעו בחזרות, הטרחה והעבודה אבל גם מפני שביום זה למדנו לדעת שללא צל של ספק, לא לשוא חיים אנו חנים רבות במקום זה. יום זה חיזק את הרגשת ההשתייכות למקום ולאנשיו.

נדמה לי שכל מי שנכנס למשק והיה נוכח בחתונה הרגיש את אוירת החיבה והאהדה שזרמה בכיווננו. יש אלה שיגידו, "מה פתאום, אנחנו מכירים את רחל, אישה סנטימנטלית, מזילה דמעה וצוחקת בכל ניד של עפעף". זה נכון, אבל אני מאחלת לכל אחד לקום בבקר ולחוש את אשר חשתי אני בחתונת נעה ואפריים.

אני מקוה שגם הם חשו את מה שאני מכנה כ"הרוח והמיוחד שבכפר הנשיא". לכן בשמי, בשם ישראל ובשם המחוננים החמודים שלנו, אנט וחיימק"ה חן, חן ותודה, תודה, תודה.

רחל אבידור

× × × × × × × × × ×

טוב לי על הלב

ביום ו' מיק חזר מהמפעל ובשקט היה יכול לנוח, ואחר כך להתקלח בלי להכין מים חמים, כי סדרו לנו דוד חומלי.

טוב לי! — זו הפעם הראשונה מאז ששש ואוברי חלקו מולחי'ת שמישהו בא ואמר לנו "תקבלו את זה השנה".

כן — טוב לי על הלב!

ואני מבינה שועדת החברה מתכננת שיהיה טוב כך לכל החברה תוך תקופה סבירה.

נסע אלמן

× × × × × × × × × ×

כללי התנהגות בשעת שריפה (עיניני בטיחות)

לאור העובדה שהקיץ קרב ובא, ואתו סכנת השריפות, החלטנו השנה להתארגן לקראת הבעיה ולנסות להת לה את פתרונה.

החלטנו להתארגן לשלוש קבוצות בנות 20 איש בכל קבוצה. לרשות כל קבוצה יעמוד טרקטור + עגלה עם הציוד (מחבטים וכו'). בראש כל קבוצה יעמוד אחראי קבוע ונהג קבוע.

במקרה של שריפה תהיה הצפירה ממוסכת ויורדת לסירוגין, להבדיל מצפירה לשעת הפגזה שתהיה צפירה עולה ויורדת לסירוגין. בהימנע צפירת השריפה, על כל החברים לגשת למגרש החניה ולא לשום מקום אחר. הם נתארגן לקבוצות ונצא במאורגן למקום השריפה, כאשר כל קבוצה נשמעת להוראות האחראי שלה.

ההתכנסות במגרש החניה היא מחייבת בכל מקרה, אפילו אם השריפה היא במרחק של הליכה. רק כך נוכל להתארגן לכיבוי השריפה, ולמנוע התרוצצות מיותרת, ורק כך נוכל לפתור את הבעיה. לכן על החברים לשמור על ההוראות הנ"ל.

והרי רשימת האחראים:-

אחראי: טומי.

משנה: איזק.

שריפות נגדי: איזי ד. גד, נחמן.

חובש: ברוך כ.

עגלת כיבוי (בית אלפה) אמנון, נורברט.

קבוצה א' אחראי: יצחק עדר.

משנה: הנרי ס.

נהג: גבי.

קבוצה ב' אחראי: יוסי כץ.

משנה: אפרים מעין.

נהג: ארנון ס.

קבוצה ג' אחראי: איזק.

משנה: זמי.

נהג: יוחנן.

כל שאר החברים יתחלקו בין שלוש העגלות, ויקבלו הוראות פעולה מן האחראים. מי שאינו מוזכר לעיל אינו ראוי לקחת טרקטור או עגלה, חוץ מקבלת הוראה מתאימה מפי האחראים.

יוסף חצור.

x x x x x x x x x x x x x x x x x x

ה ו ד ע ה

ביום שבת 13.5 תהיה הערוכה בגדים של בוטיק בראש פינה.

לפי הדוגמאות והדגמים שאני ראיתי, המחירים הם טובים מאד. אני ממליצה לבוא ולבדוק, החברות מוזמנות. יהיו בגדי ים, חליפות מפנסיים, מקסי וכו'. על המקום תהיה הודעה.

x x x x x x x x x x x x x x x x x x

משימה בלתי אפשרית ותוצאותיה

הערב ככל אזרח ישראלי נשמתי לרווחה בשומעי שחיללי צה"ל הצליחו להתחלט על מטוס הסבאנה שנחטף ע"י ארבעה מחבלים. אולם הרגשת הספק והשמחה נחמזה במחשבות עצובות על עצם הריגת המחבלים. מוזר הדבר? לא במיוחד כי התקדים הגדול הוא אותו נאום שנשא יצחק רבין כשקבל דוקטורט כבוד של האוניברסיטה העברית וציין שלכותינו נתונים למתונו ומתוהם של מדינות ערב. זה היה הרגש היהודי ההומניסטי המדבר מתוך צער וחוגה ומבכה על חיים צעירים שנקטעו באכזריות.

הלאומניות הערבית לובשת הרבה צורות ובין אלו לא מעט המלהבות את הצעירים האנטלקטואלים הערביים. אין להצדיק מעשי טרור בכל הנסיבות: לא שלנו ולא שלהם. כאן היו ארבעה צעירים קנאים שחשבו שממטרה מקדמת את האמצעים והחטיפת מטוס תקרב את הפלסטינאים צעד אחד בחזרה ל...? השד יודע. בתור מתנחל אני נדהם כשאני נתקל בעמדת בני משקים צעירים המתיחסת לערבים בזלזול, בשנאה וחוסר רצון להאמין שמגיע להם אפילו קיום פשוט. מניין להם דעות כה חריפות וקדומות? האם בבתי אבות לא שמעו דברים אחרים? ואם לא שמעו דברים אחרים הומניטרים יותר אולי אני הוא שטועה. אם דברי ומחשבותי למצאו הד אוהד פה וסם אולי יאמרו אב ואם לאותם הבנים שעדיין מקשיבים להם שחיי כל אדם הם יקרים ומתוך יחס אנושי עלינו להצטער על צעיריהם.

ודונו של כותב סורר

דברים אלה נלקחו מתוך פרטיקול משפטו של העיתונאי הפסימיסטי והקונסרבה-מהפכן, כלי השרת של הריאקציה-שהופיע בפני בית דין למשמעת באשמת כתיבת כוזבים וסלופים העלולים ליאש את העם. "אני מודה ומתוודה שכתבתי שקרים שמעולם לא היו. כל אחד יודע שהכל טוב בקבוץ בכלל ואצלנו בפרט. אזור התעשייה שלנו היפה ביותר; פחי האספה שלנו הם האסתטיים ביותר וקבוצת הכדורגל בכשרונית ביותר בליגה ג' (הסופטים, המגרשים והקבוצות האחרות פשוט לא מכירים בעובדה). הכוזבים שכתבתי על הזנחה בחדר האכל הם פרי דמיונו של איש עקום ראייה-כל אחד יודע שמאז הקרנת הסרטים בחדר האכל השתפר מצבו ללא היכר. בין השפורים שכתבתי לכתב עליהם ישנה הטבת מצב התקרה מאז שמסירים לוחות כדי להעלות ולהוריד את המסך. ומה זה משנה אם לא שומעים את דברי השחקנים באותם הסרטים המוקרנים במסעדת הפועלים: הרי זה מחייב את כל אחד לקרוא את התרגום בגוף הסרט ומקדים את הנחלת הללון העברית. כיום אחרי שעברתי קורס תקון ושקום שנוהל ע"י הועדים ליחסי אנוש אני מסתובב כשחיוך נסוך על פני ושיר בפי "טוב לי על הלב". תחיה המהפכה! אין לכתב את האמת אלא אם היא מתוקה וערבה לאזנינו. כבוד השופט אני מודה לך על גזר דינך ואלך לעשרים שנות עבודת פרך במפעלי המלח בסדום בכוונה לכתב כמה מתוך המלח הישראלי....."

על החתונה

- מדוע כל הכלות יפות וחתנים חולים?
- איזו אוירה היתה. חבל שאין חתונה כל שבוע.
- אין מועמדים במידה מספקת וחץ מזה עצבי השחקנים שמנסים להגיש מהו חדש לא יעמדו להם.
- מישהו מקבוץ אחר התפלא על ההצגה וחשב שאני משקר לו כשאמרתי שיש כזאת לכל חתונה.
- אני חושב שלא צריכים הצגה לחתונה. צריכים נאום אחד או שניים, כמה פוליסונים ורקודים כדי שיסתחו. נמאס לי לראות אותם הקופים זקנים על הבמה.
- מה אתך? עוד מעט תציע שגלך בדרך רוב המשקים שמקיימים זליליאדה ותו לא.
- מה זה?
- מקיימים כמה חתונות בבת אחת; נותנים לכל זוג איזה דשא ובו שולחנות עמוסים כמויות אדירות של אכל והזוללים הולכים מדשא לדשא עד לאבוד ההכרה.
- חבל שלא היתה ארוחה משותפת-השיטה של אכילה ניידת כשאתה מעמיד בקבוק בירה על כסא ומישהו דוחף את הכסא סר-ה. או שישבת והכנת מקום לבת זוגתך וזמנית שמת צלחת העוגות על הרצפה ובא פלוני ודורך בה!

- אני מחכוון להציע שני מועדים לחתונות - נגיד ל"ג בעומר ומתי שהוא בסוף אוקטובר אחרי הקטיף כמובן. מי שרוצה להתחתן חוץ למועדים אלה יעשה זאת בלי מסיבה.
- אל תציע זאת - יעשו לך משפט לינץ.
- אבל בכל זאת מדוע כל הכלות יפות והחתנים חולים?
- זה אחד מתעוועי הראיה שהוטארו בעולם זה ע"י השטן.
- נו עד לחתונה הבאה נחטוף קצת שינה.

אריק א.

חוגי בית - נקודות למחשבה

בשלב זה של התפתחות חוגי הבית אצלנו, אולי כדאי להרהר מעט על מטרות צורה זאת, ועל אפשרויות שונות לשימורם בחיי חברתנו. נשאלת השאלה: למס מה? חוגי בית נפוצים היום בקיבוצים. מדוע? האם הפופולאריות שלהם באה כתוצאה מהערנות הכללית לעבודה ה-או.די., שהיא חדשה יחסית במסקים ובארץ, או האם מורגש צורך ממשי לחפש פורום חדש למפגשים חברתיים?

האם התיאטרו מהאסיפה הכללית, ולכן מחפשים תחליף לה? אולי המספרים ההולכים וגדלים של חברינו (כן ירבו) גורמים להתרחקות מהמרכז, ותוצאה מכך חוסר השתתפות של אחוז גדול מהחברים באסיפות. האם חבר אשר אינו בא לאסיפה כך יסתפק בחוג בית?

מטרות האסיפה מרובות: מסירת אינפורמציה, הדברות, קבלת החלטות מעשיות ועקרוניות, הבעת דעת הקהל הרחב על החלטות המזכירות וועדת המיץ, אם בעד אם נגד. באיזו מידה חוגי בית יכולים לבצע פעולות אלה?

עד כה אפשר לאמר שהחוגים הצליחו להגיע למידה מסוימת של הדברות. חברים שאינם מתבטאים באסיפות נעשו "דברנים" במסגרת המצומצמת של החוג. המנחים עודדו אותנו לדבר, בו בזמן שיושב ראש האסיפה מנסה (ובצדק) לצמצם את תור המדברים ככל האפשר. נזדמן לנו לשוחח עם חברים "בדרך כלל לא היינו נפגשים אתם.

עד עכשיו ההדברות היתה המטרה העיקרית של החוגים, אך גם הגענו לכמה וכמה הצעות מעשיות שנמסרו לגורמים. האם עלינו להסתפק בכך, או לחפש דרכים לשפר את צורתם הנוכחית (כחוגי הדברות) ולהרחיב את פעולות החוגים לכלול פונקציות נוספות?

עד כה החוגים הורכבו בצורה הטרוגנית. חברי ועדת חוגי הבית ניסו ככל האפשר להרכיב חוגים בעלי אוכלוסיה מגוונת מבחינת גיל, מקום עבודה, אינטרסים, מידת דברנות, וכו'. קבוצה "מעורבת" בודאי מתאימה לחוג לשם הדברות - אינני גויץ לעשות מאמץ מיוחד כדי להגיע למידת הבנה הדדית עם בני גילי, או עם חברים קרובים. האתגר הוא בכך שיוותיק יבין קצת יותר את בני המשק, ורווק יגיע להבנת השקפותיו של חבר נשוי ואב למשפחה.

אבל האם אפשר לקבוע כלל בעניין זה? האם תמיד ההרכב חייב להיות הטרוגני? איזו קבוצה עשויה בצורה היעילה ביותר להגיע להחלטות מעשיות - זו שיש לה בסיס להסכמה או זו שבכוונה מחולקת בדעותיה? כמו כן, האם חשוב בכלל מה הרכב חוג שפגש לשם קבלת אינפורמציה (על תכנית משק או על תקנון שבשלב הכנה)? ומה בעניין המנחים? עד כה המנחים היו פחות או יותר פסיביים בתוך החוגים. הביאו את הנושא לדיון וניסו לכתף את כל חברי החוג בשיחה. לא הרבו להביע את דעותיהם האיטיות על נושא זה או אחר. האם התנהגות כזאת של מנחים תתאים לחוג לשם קבלת הצעות. בודאי ממנחה בחוג כנ"ל תדרוש התנהגות אחרת ותכונות אחרות.

(המשך בעמוד 7)

7

הועדה לייעוץ נפשי - מהי ומדוע?

הועדה מורכבת משלושה חברים: קולין, רחל אבידור, שוה סולומון. הוחלט באסיפה להקים ועדה כזאת - והוטל על המזכירות לבחור בחבריה. הועדה התחילה לפעול בספטמבר, ומאז מתאמת את הספול הנפשי של החברים אשר זקוקים לו.

הוחלט על הקמת הועדה (במקום חבר יחיד) על מנת לתת לחברים בחירה מסוימת למי לפנות על-מנת לסדר בטבילם את העזרה הדרושה.

נשאלה השאלה - האם אנחנו מגזימים במתן הספול הזה? "האסתדרדרנו כמו במושב על האמריקאי הטפוס - אשר נוהג לבקר אצל פסיכיאטר שלו באופן שגרתי?" לא קל לענות על השאלה הזאת, אבל ברצוני לנסות להסביר במקצת מה המצב אצלנו ובחוץ.

מחקרים נרחבים מאד - אחד בעיר גדולה וצפופה (ניו יורק) והשני באזור כפרי דל אוכלוסין (בקנדה) הראו תוצאות דומות מאד. כ-25% מהאוכלוסיה סבלו פעם מהפרעה נפשית כה חריפה-עד אשר שבשה את תהליך עבודתם הרגילה! ובנוסף, כעוד 20% הראה סמנים ברורים מאד של סבל נפשי. נכון שיסגנו חלוקי דעות בין המומחים כאשר לתועלת מטפול נפשי - אבל מה שלא עומד בספק - זוהי העובדה שבכל חברה הפרעות נפשיות נפוצות מאד.

אצלנו חלק די ניכר של החברים קבלו פעם טפול נפשי וכל שנה ישנם כ-15 חברים אשר מקבלים טפול באופן שוטף. חלק נוסעים מדי שבוע - רובם כפעם בחודש. נוסף לאלה, ישנו מספר דומה של חברים אשר נוסעים לעתים רחוקות יותר - פעם או פעמיים בשנה. כמעט בכל מקרה, חבר אשר זקוק לעזרה מדי שבוע - מוצא לאחר זמן מה, שפעם בחבועיים מספיק לו, ולאחר מכן פעם בחודש וכו'. יש לי הרשם הברור שברוב המקרים חברים קבלו עזרה גדולה מאד מהטפול המקצועי (או לפחות למדו איך להסתדר הרבה יותר טוב עם הבעיות שלהם).

חבר אשר מרגיש שהוא זקוק לעזרה, או להתייעצות, יכול לבחור לעצמו מן האפשרויות הבאות:-

א. לפנות לאחד מחברי הועדה ולבקשו לסדר בחבילו ראיון עם רופא מתאים. (בדרך כלל בקופת חולים בקרית שמונה).

ב. לפנות בעצמו לאחות סווי עופר - קופת חולים-קרית שמונה ולהסביר לה במכתב קצר, מה מעיך עליו, או לנסוע אליה בקרית שמונה ולהסביר לה במקום. היא נמצאת בקופת חולים כל יום רביעי בשבוע.

בכל מקרה יש לקוות שחברים לא יזניחו את בעיותיהם הנפשיות - כמו שלא היו מזניחים את בעיותיהם הגופניות.

קולין פ.

מחשבות על חוגי בית (המשך)

אולי שאלות כגון אלה מבהירות בעיה מסוימת שהתעוררה אצלנו בחוגים - לפעמים הגענו לרמה גבוהה של הבנה הדדית, אך ההצעות היו מעטות ולא שינו ולא כלום באופן מעשי. לפעמים היה מצב הפוך - חברים התרכזו יותר על פתרונות מעשיים, ומידת ההדברות היתה מינימאלית. אולי כדאי לנו להבא להבהיר לעצמנו מטרה אחת לכל פגישה של החוגים, ולהרכיבם בהתאם. כך כדאי לבחור במנחים מתאימים מכל הבחינות לצורת הפעילות של כל חוג וחוג.